

Arrest

nr. 235 928 van 19 mei 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat N. AHMADZADAH
Vlaanderenstraat 4
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 11 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 januari 2020 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 6 februari 2020.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2020 met toepassing van artikel 3, zesde lid, van het bijzonder machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020 met betrekking tot de verlenging van de termijnen van de rechtspleging bij de Raad voor vreemdelingenbetwistingen en de schriftelijke behandeling van de zaken.

Gelet op de pleitnota van 15 mei 2020.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekster dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” genomen door de commissaris generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6 §3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij zij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

2. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster in Griekenland internationale bescherming heeft gekregen op 1 oktober 2018.

In de bestreden beslissing wordt op duidelijke wijze gemotiveerd dat verzoekster persoonlijk niet concreet aannemelijk heeft gemaakt dat de bescherming die hem in Griekenland verleend werd ontoereikend zou zijn, noch dat zij een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland.

3. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij geen valabele argumenten aanvoert die de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal ontkrachten of weerleggen.

4. De Raad merkt op dat Griekenland als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan haar status en waarvan zij gebruik kan maken. Aldus kan er worden vanuit gegaan dat de fundamentele rechten van de verzoekende partij er verzekerd zijn, dat de geboden bescherming in wezen doeltreffend is, dat Griekenland het non-refoulement beginsel naleeft en dat de levensstandaard van de verzoekende partij in Griekenland niet gekwalificeerd kan worden als zijnde in strijd met artikel 3 van het EVRM. Uit het betoog in het verzoekschrift kan niet blijken dat de levensomstandigheden in Griekenland waarin de verzoekende partij zich bevond een schending uitmaken van artikel 3 van het EVRM. De verzoekende partij brengt geen argumenten bij die een overtuigende, concrete aanwijzing vormen van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten overstaan van Griekenland. Bovendien onderscheidt de Raad, op basis van de stukken die voorliggen, geen concrete elementen waaruit het tegendeel blijkt. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekende partij verhinderd zou zijn om opnieuw tot het grondgebied van Griekenland te worden toegelaten. Verzoekers situatie als persoon die internationale bescherming geniet verschilt fundamenteel van de situatie van de persoon die om internationale bescherming verzoekt. Als persoon die internationale bescherming geniet, heeft hij binnen de Europese Unie immers een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Europese Unie zijn er ook een verblijfsrecht en diverse rechten en voordelen op het gebied van toegang tot werk, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden met zijn status. Het feit dat de algemene economische toestand in de lidstaten van de Europese Unie verschillend is, ondermijnt deze vaststelling niet. Niet alle ingezetenen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, werk en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er verschillen bestaan tussen de lidstaten van de Europese Unie in de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, houdt in hoofde van de verzoekende partij op zich geen vervolging in overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Griekenland is als lidstaat van de Europese Unie gebonden aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan verzoeksters beschermingsstatus en waarvan zij gebruik kan maken.

5. Derhalve lijkt verzoekster geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland."

2. Met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de Vreemdelingenwet, heeft de verzoekende partij voor de inwerkingtreding van het bijzondere machtenbesluit nr.19 van 5 mei 2020 gevraagd om gehoord te worden. Met toepassing van artikel 3 van voormeld bijzondere machtenbesluit heeft de verzoekende partij een pleitnota overgemaakt. In dit kader dient te worden benadrukt dat de pleitnota niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie en er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

3.1. In de pleitnota van 15 mei 2020 verwijst verzoekende partij naar de argumenten opgenomen in het verzoekschrift waarin werd uiteengezet dat zij een kwetsbaar profiel heeft. Zij stelt dat zij reeds bij het verzoekschrift een medisch stuk heeft neergelegd, met name een medisch attest van 8 november 2019 opgesteld door dokter R.B., en citeert hieruit het volgende:

“De bovengenoemde cliënte werd in augustus 2019 aangemeld door het opvangcentrum Westakkers van Fedasil in Sint-Niklaas. In de intakegesprekken rapporteert mevrouw klachten zoals stress, een algemene onwel gevoel, slaaproblemen, geheugenproblemen, concentratieproblemen en angst.

Momenteel is mevrouw onder behandeling voor haar klachten door middel van cognitieve gedragstherapie bij mij. Zij volgt één sessie per twee weken.

Dit attest werd gegeven op vraag van cliënte en bevestigt enkel dat bovengenoemde cliënte therapie volgt voor haar klachten.”

Verder geeft verzoekende partij aan dat de preciaire situatie waarin zij in Griekenland verkeerde, thans door de omstandigheden vanwege COVID-19 zijn verergerd en voegt bij de pleitnota ter staving hiervan de volgende nieuwe artikels en rapporten: (1) *“Greece to Move more than 2300 Covid-19 vulnerable migrants”*, (2) *“Greece Must Evacuate Refugees and Migrants to Safety Amidst Covid-19”*, d.d. 26.04.2020, (3) *“IOM Responding to New COVID-19 Outbreak in Greece”*, d.d. 21.04.2020, (4) *“Greece: Island Camps Not Prepared for Covid-19”*, d.d. 22.04.2020; (5) ECRE, *“Information Sheet 23 april 2020: Covid-19 measures related to asylum and migration across Europe”*, (6) UN News, *“Greece: COVID-19 pandemic a further risk to refugee child education”*, d.d. 27.04.2020

Verzoekende partij argumenteert dat de situatie in Griekenland reeds aan het verslechteren was zowel wat opvang betreft alsook de procedure inzake het verzoek om internationale bescherming. De problematiek omtrent Covid-19 maakt volgens verzoekende partij dat het voor haar onmogelijk is om in Griekenland een menswaardig leven te leiden.

Tot slot wenst verzoekende partij te benadrukken dat de verwerende partij een onderzoek moest doen naar haar verblijfssituatie in Griekenland en/of zij in de huidige omstandigheden zich nog opnieuw kan vestigen in Griekenland.

3.2. Wat betreft het medisch attest van 8 november 2019, stelt de Raad vooreerst vast dat verzoekende partij, in tegenstelling tot wat zij in haar pleitnota voorhoudt, dit medisch attest niet heeft gevoegd bij haar verzoekschrift noch hiervan eerder enige melding heeft gemaakt. Verzoekende partij laat overigens na het desbetreffend attest neer te leggen waardoor niet kan worden nagegaan of de gedane bevindingen van de behandelende arts daadwerkelijk op verzoekende partij betrekking hebben.

Hoe dan ook, in de mate aangenomen wordt dat verzoekende partij medische dan wel psychische problemen kent en zij hiervoor in behandeling is, toont zij echter niet aan dat de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de noodzakelijke medicatie, medische zorgen en opvolging in Griekenland, in haar hoofde ontoereikend of onbestaande zal zijn om redenen voorzien in het Vluchtelingenverdrag. De bestreden beslissing duidt dienaangaande het volgende aan: *“Wanneer u bevraagd wordt over uw toegang tot hulporganisaties verklaart u echter dat als u ziek was u een afspraak kreeg bij Artsen zonder Grenzen, en dat zij er waren als jullie ziek waren (CGVS, p.18). Ook verklaart u dat toen u moest bevallen u per ambulance naar het ziekenhuis bent gebracht, daar bent bevallen en vervolgens ook een nacht bent verbleven (CGVS, p.12, 13). Op basis van uw verklaringen kan niet geconcludeerd worden dat u omwille van uw gezondheidstoestand bijzonder kwetsbaar zou zijn, noch dat u geen medische zorg kreeg in Griekenland. Daarbij legde u echter geen documenten neer die uw problemen ten aanzien van uw beperkte toegang tot medische zorgen kan staven. Daar het betreuwenswaardig is dat u op bepaalde momenten wellicht lang moest wachten op een doktersafspraak getuigt dit niet van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade ten opzichte van Griekenland, daar u evenwel toegang had tot medische zorgen in Griekenland en deze zorgen u ook wel verleend werden.”* Verzoekende partij brengt geen concrete elementen noch dwingende argumenten aan die hier een ander licht op werpen.

Met haar verwijzing naar rapporten en artikelen betreffende de situatie in Griekenland sedert de uitbraak van de COVID-19-pandemie, heeft verzoekende partij niet aangetoond dat de ontwikkelingen van de COVID-19-pandemie in Griekenland een zodanig niveau zou bereiken dat zij bij terugkeer in dit land zou worden blootgesteld aan het risico van een onmenselijke of vernederende behandeling. De Raad merkt bovendien op dat geen enkele informatie waartoe zij toegang kan hebben, erop wijst dat Griekenland door deze pandemie meer dan België zou worden getroffen.

Waar verzoekende partij benadrukt dat de verwerende partij een onderzoek moest doen naar haar verblijfssituatie in Griekenland en/of zij in de huidige omstandigheden zich nog opnieuw kan vestigen in

Griekenland, stelt de Raad vast dat een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Loutere beweringen buiten beschouwing gelaten, brengt verzoekende partij geen concrete argumenten aan die het tegendeel bewijzen. Verzoekende partij maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen over de persoonlijke omstandigheden van verzoekende partij in de bestreden beslissing, haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie, noch dat zij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die haar in Griekenland werd verleend, kan stellen. Er zijn evenmin aanwijzingen dat verzoekende partij, die in Griekenland de vluchtelingenstatus verkregen heeft en er een Grieks vreemdelingenpaspoort ontving dat geldig is tot 4 maart 2024, verhinderd zou zijn om opnieuw tot het grondgebied van Griekenland te worden toegelaten en er zich te vestigen.

4. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien mei tweeduizend twintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS